

Sædvanlige aftaler

Bestemmelsen om sædvanlige aftaler om levering af varer og andre aktiver samt tjenesteydelser til privat brug i modtagerens virksomhed eller som produkt af egen virksomhed, jf. den gældende kursgevinstlovs § 8 D, stk. 2, foreslås videreført uændret i § 30, stk. 1, nr. 7.

Bestemmelsen er nærmere beskrevet i Skatteministeriets cirkulære nr. 134 af 29. juli 1992, pkt. 135.

»135. Endelig finder § 8 C, jf. § 8 D, stk. 2, heller ikke anvendelse på sædvanlige aftaler om levering af varer og tjenester til privat brug eller til brug i modtagerens virksomhed eller som produkt af egen virksomhed. Det er en betingelse, at kontrakten kun kan opfyldes ved levering, og at den ikke er noteret på børns m.v. Derimod er varens eller tjenestens art eller virksomhedens karakter uden betydning for, om aftalen er omfattet af undtagelsesreglen. Såvel omsætnings- som anlægsaktiver er omfattet af undtagelsesreglen.

Sædvanlige aftaler om levering af varer som produkt af egen virksomhed kan f.eks. være landbrugerens aftaler om salg af deres høstresultat til senere levering. Sådanne aftaler er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i § 8 D, stk. 2, såfremt betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Dagligdags aftaler, der indeholder tilbud om levering af varer og tjenester til privat brug eller til brug i virksomhed, kan ligeledes være omfattet af undtagelsesbestemmelsen i § 8 D, stk. 2. Disse aftaler har typisk en sådan karakter, at kontrakterne ikke kan anvendes som finansielle kontrakter. For sådanne dagligdags aftaler betales der som regel ikke vederlag, mens betaling af en præmie er karakteristisk ved aftaler om købe- og salgsretter, der anvendes som finansielle kontrakter. Som eksempel på kontrakter omfattet af § 8 D, stk. 2, kan nævnes sådanne køberetter, som ofte er indeholdt i leasingkontrakter. Her vil der i reglen være tale om levering af varer til privat brug eller til brug i en virksomhed, ligesom kontrakten kun kan opfyldes ved levering.

Hvad angår kravet om, at kontrakten kun kan opfyldes ved levering, skal dette være forudsat allerede ved indgåelsen af kontrakten. Opfyldes kontrakten alligevel senere ved differenceafregning, anses dette som dokumentation for, at kontrakten kunne opfyldes på

anden måde end ved levering. Kontrakten omfattes dermed af § 8 C.

Kontrakten må ikke være noteret på børns m.v. . . .

Opfylder den ene kontraktpart ikke disse betingelser, beskattes denne kontraktpart efter reglerne i §§ 8 C-G. Således vil f.eks. et foderstoffirma, der indgår aftale med en landmand om at købe dennes høstresultat, skulle beskattes efter reglerne om finansielle kontrakter, hvis firmaet omsætter den indgåede aftale.

Alle andre kontrakter vedrørende varer og tjenester, det vil sige kontrakter, der kan anvendes som finansielle instrumenter, omfattes af § 8 C. Indgår en skattepligtig f.eks. modgående kontrakter vedrørende sin produktion, vil der være tale om finansielle kontrakter.

Ved kontrakter noteret på børns m.v. er hidtil forstået kontrakter noteret på officielle børser samt tillige kontrakter noteret på markeder, hvor kontrakterne i praksis er lige så likvide. Det findes imidlertid mere hensigtsmæssigt, at afgrænsningen af kontrakter noteret på børns m.v. fremover i stedet følger definitionen af børsnoterede aktier i aktieavancebeskatningsloven.

Det foreslås, at undtagelsen vedrørende de sædvanlige aftaler ikke skal omfatte skattepligtige, der udøver næring ved køb og salg af finansielle kontrakter eller driver næringsvirksomhed ved finansiering, jf. forslaget § 30, stk. 6. For disse skattepligtige finder reglerne i lovforslagets § 29 om finansielle kontrakter anvendelse for de sædvanlige aftaler, som de pågældende måtte indgå.

Valutakontrakter i forbindelse med indgåelse af aftaler om levering af varer og andre aktiver samt tjenesteydelser til privat brug eller til brug i modtagerens virksomhed eller som produkt af egen virksomhed

Valutatermiskontrakter benyttes også i forbindelse med indgåelse af aftaler om levering af varer og andre aktiver samt tjenesteydelser. Det sker især ved eksport og import.

Når valutatermiskontrakter skattemæssigt behandles som en selvstændig kontrakt beskattes gevinst og tab på valutatermiskontrakten efter lagerprincippet. I praksis er der givet tilladelse til at anvende realisationsprincippet under følgende betingelser:

1. Kontrakterne skal være begrundet i den primære drift.
2. Der skal være tale om en valutakontrakt, der